

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Som hr. Kofod-Svendsen ved fra de tidligere indlæg, må han lige ruste sig med lidt tålmodighed, før han får et generelt svar på det hele, for det kræver en større samlet fremstilling, men jeg kan sige nu, at det er positivt forkert, at der ligger nogen som helst offentlige besparelser i dette her; der ligger tværtimod meget betydelige offentlige merudgifter.

De 112 mio. kr., som fru Bente Juncker nævnte, har intet med dette forslag at gøre. De 112 mio. kr. har udelukkende noget at gøre med, om der bliver opnået en overenskomst mellem Thorkild Simonsen og Hardy Hansen, og hvis der opnås en overenskomst mellem dem – og det kan ske, hvad enten dette forslag bliver vedtaget eller forkastet – vil de 112 mio. kr. eller sandsynligvis lidt mindre under visse forudsætninger komme ind i billedet, men de 112 mio. kr. har absolut intet at gøre med, om dette lovforslag bliver vedtaget eller forkastet. Der følger kun offentlige merudgifter af dette her, og derudover er der en lang række andre ulemper, som jeg skal komme tilbage til.

(Kort bemærkning).

Jane Oksen (FP):

Hr. Glistrup har jo ret i, at selve lovforslaget betyder offentlige merudgifter på godt 100 mio. kr. både i 1989 og i 1990, men hvis vi vedtager en sådan lovgivning, skulle målet selvfølgelig på længere sigt være, at det gav offentlige besparelser, og at vi fik unge ud af kontanthjælpsystemet, og det ville selvfølgelig i sig selv medføre nogle offentlige besparelser.

Men derfor er det jo også så ufatteligt for Fremskridtspartiet, hvis det også er regeringens og støttepartiernes mening, at dette her på længere sigt medfører offentlige besparelser. Hvorfor er man så så bange for at indrømme Fremskridtspartiet et beløb i offentlige besparelser som led i, at vi skulle stemme for forslaget? Når man står og siger, at det giver offentlige besparelser, så lad os få nedfældet, hvor store offentlige besparelser vi tilstræber.

Socialministeren (Aase Olesen):

Der er en vis tradition for, at der er et eller andet, der går kuk i, den sidste dag Folketinget er samlet til møde inden sommerferien.

Jeg mindes for et par år siden, hvor et forslag om røgfrit miljø faldt på gulvet med et brag. Derefter er indholdet af lovforslaget nogenlunde blevet gennemført i praksis.

Jeg kunne godt forestille mig, at en hel del af dette lovforslags indhold bliver gennemført, ganske vist uden den fart, som vi kunne give det ved at lægge nogle offentlige midler, som man nu skælder så meget ud på, ind i systemet. Men jeg ved, at ganske mange kommuner er i gang med at lave en sådan jobgaranti, og det er synd og skam, at de nu ikke kan få den støtte, som de har behov for, til arbejdet. Men jeg er temmelig overbevist om, at det er den vej, udviklingen går.

Jeg nævnte i mit første indlæg her under tredjebehandlingen, at lovforslaget, mens det har eksisteret, åbenbart har flyttet nogle synspunkter, og henviste til Socialdemokratiets beslutningsforslag nr. B 86, som indeholder forslag om projektløn, og som indeholder ordet »kontrakt«, altså det, at man kan forlange noget af nogen. Det var ikke de toner, vi hørte, da vi første gang talte om disse ting.

Vi ved, at nøjagtig de samme tendenser gør sig gældende i andre lande. Vi er ikke alene om at opdage, at socialpolitik ikke handler om at række penge over en skranke, men om at forlange noget af mennesker, at gøre dem betydningsfulde, give dem selvfølelse og selvtillid.

Jeg noterede mig også, at SF i dag sagde, at man var villig til at forhandle om ordninger af denne type. Men jeg er nødt til at gøre opmærksom på, at dette forslag ikke er et forslag om langtidsledige; det er og bliver et forebyggende forslag. Jeg kender alle argumenterne om, at det er forkert at bruge ressourcer, kræfter og penge på at gøre noget for dem, der ikke fejler noget. Men jeg er nødt til at gentage, hvad jeg sagde ved førstebehandlingen: Al forebyggelse handler om at gøre noget for dem, der ikke fejler noget. Hvis ikke man vil indse det, forebygger man ikke, og forebyggelse koster penge. Det er det, Fremskridtspartiet ikke kan få ind i hovedet.

Jeg synes, at debatten og indlæggene også fra Socialdemokratiet og SF her ved denne tredjebehandling har lovet godt for det videre arbejde, og derfor tror jeg ikke, debatten og lovforslaget har været forgæves.